

ПСАЛОМЪ рмв.

(Царь Давидъ молисе Бога за благодать, освобожденіе, животвореніе, и за истребленіе непріятелите мѡ.)

Псаломъ Давидовъ.

ПОСЛУШАЙ, Господи, молитвата моя: дай слышаніе на-моленіата мои: отвѣсти ми, споретъ истината Твоя, споретъ правдата Твоя.

2 И не вѣзни въ сѣдъ съ рабѣтъ Твой: защото не ще да се оправди предъ Тебе ни единъ (человѣкъ) живъ.

3 Защото погна непріятельо душата ми: смирилъ е дори дѡземи животатъ ми: направилъ ме е да сѣдимъ въ темни мѣста, каквото вѣчните мъртовцы.

4 За това дѡхо ми е превскорбенъ вътре ми, (и) сѣрдцето ми смѣщено въ мене.

5 Помнимъ първите дни: размышлявамъ сичките дѣла Твои: побчавамсе въ твореніата на рѣцѣте Твои.

6 Простирамъ камъ Тебе рѣцѣте мои: душата ми има за Тебе (жаждъ) както земля безводна. *Διάψαλμα.*

7 Бърже послушай ме, Господи: дѡхо ми исчезнава: не скры лицето Твое ѿ мене, (до толкосъ и щото) да се уподобимъ на снѣга които слѣзневатъ въ ровѣтъ.

8 Стори да чземъ свтринѣ ранѡ милостята Твоя: защото на Тебе положихъ упованіето мое: покажи ми пѣтъатъ въ който тебе да ходимъ: защото къ Тебѣ въздигнахъ душата ми.

9 Освободи ме ѿ непріятелите мои, Господи: камъ Тебе прибѣгнахъ.